

Het fenomeen tijd

Dit jaar staat monumentendag in het teken van de tijd. Dit heeft ons er toe aangezet om in deze rubriek onze herinneringen over *de tijd* neer te pennen.

Onze verste herinnering over het fenomeen *tijd* gaat terug naar het schoolklokje of -belletje dat de leerlingen verwittigde dat het uur gekomen was om te leren. In de zangles moesten we toen uit volle borst zingen : *De tijd spoedt heen en bakent reeds de baan waar ook nieuwe tijden ons wenken.*

Confrontatie

De vakantietijd was voor de kinderen uiteraard de belangrijkste periode.

In het verdere leven wordt men voortdurend met *tijd* geconfronteerd ; leren op tijd komen in school, de prikklok op het werk, in de fabriek waar de fluit liet horen dat het tijd was om te beginnen werken.

De treinstations nodigden alle reizigers met een klok uit om op het juiste uur hun plaats op de trein in te nemen. De maaltboten lieten met een luide scheepshoorn horen dat de afvaart nabij was, terwijl lokale stoomtrams op het juiste uur vertrokken nadat de begeleider een schrille hoornklank had laten horen.

Klok, bel en klaroen

De vissers hielden dan weer de getijden in het oog, want maanden vooraf waren hoog en laag water precies berekend. Het mijnen van de vis gebeurde ook nadat de vei-

De mooie toren met uurwerk van het oud stationsgebouw (voor 1956).

lingmeester de klok of de bel had laten luiden.

Militairen waren aangewezen op de klaroenen om op tijd binnen te zijn, ook om de lichten te doven en om gewekt te worden.

Ook herinneren worden altijd aangegeven met het begrip *tijd* : *het was lang geleden... ; in de tijd van...* Zelfs sprookjes beginnen veelal met : *Het was in de tijd toen de dieren nog spraken...*

Iedereen heeft wel een dag, soms met nog het exacte uur, die een gebeurtenis uit zijn of haar leven aanduidt en die hij of zij nooit vergeet.

Alles draait om tijd

Aan vele openbare gebou-

wen in Oostende prijkte een uurwerk. Men zag er een aan kerktorens, aan het stationgebouw, het stadhuis in scholen, werkplaten en zelfs op kerkhoven. De fantasie op dat gebied leverde onze stad zelfs internationale vermaardheid op, want in het Leopoldpark kon men zelfs een bloemenhorloge bewonderen.

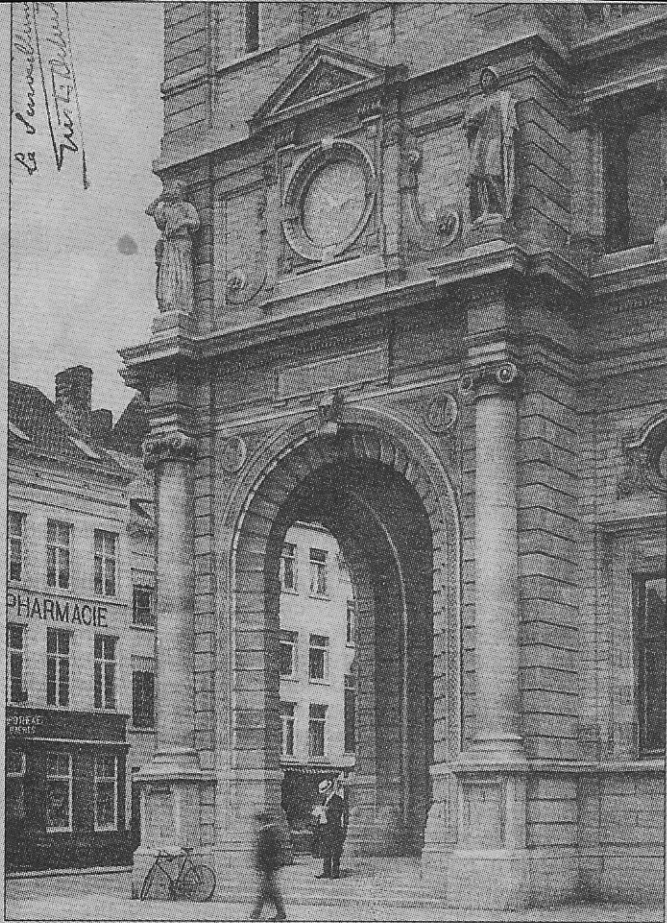
Mensen die graag filosoferen vragen zich dikwijls af hoe lang de wereld al bestaat en wanneer ze zal vergaan. Gelovigen luisteren naar de uitnodigende torenklok of naar de rouwende klok met de vraag : *wanneer zal ons uur slaan ?*

Alles draait om tijd. De dokter luistert naar het aantal hartkloppingen per minuut, de scheidsrechter op het sportveld kijkt naar de juiste speeltijd, voor wielrenners is tijdrijden een bijzondere specialiteit en de musicus houdt de *diapason* in het oog om de juiste tijdsmetingen te doen in een te spelen partituur.

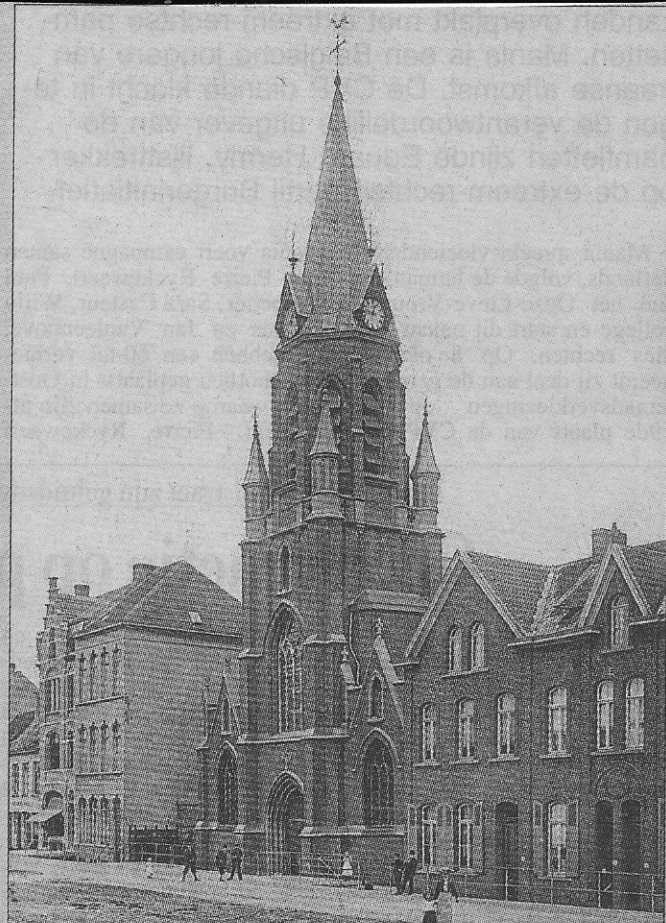
De kok moet precies weten hoelang vlees, vis, groenten op het vuur moeten staan en dit zonder zandloper te gebruiken.

Wat is tijd ?

We moeten met onze tijd mee ; zowel in de mode als op technisch vlak horen we dat regelmatig zeggen. Maar wat is tijd ? Kan men wel goed begrijpen dat alles altijd bestaan heeft en alles altijd zal blijven bestaan ? Lichtjaren zijn ook een tijds- en afstandsmeting en toch voor ons klein menselijk verstand bijna niet te omvatten. Best is er niet over na te denken en liever naar de gewone uurwerken in de stand te kijken of beter ze te zoeken, want zo talrijk zijn ze ook niet meer.

Het uurwerk boven de ingang van het oud Postgebouw (voor 1944).

De Hazegraskerk, die werd afgebroken in 1996, met zijn uurwerken.